

Prěnja njedžela adventa.

Hnada nascheho Knjesa a Sbóžnika Jesom Chrysta, lubošč
Boha Wótza a dostatk ſwjateho Ducha budž ſ wami wſchit-
kimi! Hamjeń!

W Jefuſzu lubowana woſzada. Psches Božu hnadu ſaſtu-
pujem⁹ dženja do nowego zyrkwiueho lěta. Wutrob-
ny džak budž temu Knjesej, kiz je naš hacž dotal ſ wilkej
ſczerpliwoſcžu noſył, a kiz je ſ wilkej miſoſcžu naſchich
duſchow ſvože pytał. Wón chze naš ſaſzo we wſchech ſje-
wjenjach ſzwojeje hnady wophtowacž: jako džeczatko w žlobiku,
jako džeczo w templu, jako profeta mózny w ſłowach a ſkutkach,
jako dobry paſtvr ſzwojich wozow, jako wyschſchi měſchniſ a
woporne jehujo ſ černijowej krónu, ſ kſchizom a na kſchizu, jako
kralowſki dobywař nad ſmijercžu w ſzwojim horjestacžu, jako
hlowa a knjes ſzwojeje zyrkwi, kiz k ujebuji ſtpiwiſchi wot
Wótza ſwjateho Ducha ſčeſle a ſ poſluoſcže ſzwojeje droheje
ſaſkužby hnadu ſa hnadu wudžela. Wón chze naš ſaſzo wo-
phtowacž we ſłowie a ſakramentomaj, ſo by tych, kiz hižom
we wérje ſteja, poſylniaſ a jim wérnu pschisporjał, a ſo by
tych, kiz ſu hischče bjes pokuth w ſwiaſtach ſniutskomneje
ſmijercže jeczi, ſbudził a woſzvobodził. Wón chze k uam
pschikhadžowacž jako pscheczel naſchich duſchow, jako naſch
pomožnik a ſmilny knjes.

Na wſchu tule hnadu Jefuſzowego pschikhadženja k uam
počaſuje naš prawje móznije ſapocžatki zyrkwiueho lěta, ſzwojaty
adventſki cžaſ. Advent je ūaczaſke ſłowo a rěka, na
herbski pschelozene, pschichod, pschindženje, pschikhadženje a
trjeba ſo w zyrkwi najprjódzy ſa Jefuſzowe, wot para-
disa ſem pschipowjedane pschindženje do naſcheho člowskeho
cžela, bjes tym ſo jeho poſleni advent abo pschichod budže
jeho pschindženje k ſudu.